

Alt i § 3, (jvfr § 2 b)“ udgik, blev saaledes en Selvfølge.

5) Lovforslagets § 3 med den vedtagne Forandring, saalydende:

1ste Stempelcommissair lønnes med 1300 Rb., og 2den Stempelcommissair med 1000 Rb. vedtoges med 26 Stemmer mod 8.

6) Lovforslagets § 4. (See Anhang A. Sp. 964, 965). Vedtoges med 34 Stemmer mod 2.

Derefter fattes som andet Affnit §§ 5 til 10, begge inclusive, under Forhandling.

**Besælfy:** Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til § 8, den Paragraph, som indeholder Bestemmelser om, hvorledes der er at forholde, naar en Embedsmænd forener flere Embeder. Jeg har ved Sagens 1ste Behandling udtalt, at jeg anseer denne Paragraph for at være u hensigtsmæssig og i Strid med rigtige Principer, og jeg maa derfor meget beklage, at de Herrer Medlemmer, som have forenet sig om at faae det bedste Mulige ud af dette Lovforslag, ikke have fundet sig foranledigede til at gjøre Forandring i § 8. Paragraphen er for mig af den Betydning, at hvis den bliver staaende, vil jeg ikke kunne stemme for selve Lovforslaget. Det er en meget vanskelig Sag at ville tage almindelige Bestemmelser om, hvad Indflydelse en Forening af Embeder bør have med Hensyn til de forskjellige Gager; det er meget vanskeligt i saa Henseende at fremkomme med Exempler, for at dette skal staae tydeligt; men jeg skal dog tillade mig at forsøge paa at vise, hvorledes de Bestemmelser, der findes her i denne Paragraph, virke paa en, som det forekommer mig, høist forunderlig Maade. Da det er vanskeligt at vise det, naar man ikke tager Exempler, skal jeg tillade mig at nævne et, hvorved jeg dog skal anmode den ærede Forsamling om at gjøre et Tankexperiment. Jeg vil bede den ærede Forsamling at tænke sig, at en Statsrevisor blev valgt som virkelig Embedsmænd med den nu bestemte Gage, ikke saaledes, som det nu skeer, med et Honorar. Jeg troer da, at det vil

blive temmelig tydeligt, hvor forunderligt Paragraphen virker. Jeg vil antage, at en Mænd bliver valgt til Statsrevisor, der er ansat som Lector ved Universitetet og som Lærer ved den militaire Højskole. Han har for den første Post 800 og for den anden 400 Rb., og faaer nu som Statsrevisor 1000 Rb., hvilket udgjør ialt 2200 Rb. Nu skal der efter Lovforslaget finde en Affortning. Sted af det Halve af hvert af de Beløb, der ikke ere den højeste Gage. Affortningen bliver altsaa 400 Rb. og 200 Rb., i Alt 600 Rb.; men da Afdraget aldrig maa overstige en Tjerdedeel af den samlede Lønning, bliver Affortningen altsaa nedsat til 550 Rb.; jeg gaaer ud fra, at Paragraphen er at forståa paa denne Maade; men jeg erkjender, at derom kan være Tvivl; der kan være Tvivl om, om Affortningen først skal ubregnes, og hvis den overstiger Tjerdedelen, da nedsettes dertil, eller om Afdraget først skal forbeles paa de forskjellige Embeder, og dernæst Affortningen beregnes; thi det kan have Indflydelse, om en Mænd er ansat, under Kongeriget alene, eller tillige under Fællesministerierne, saaledes som Tilfældet er med den af mig Nævnte.

Jeg antager imidlertid, at det er den for Embedsmændene gunstigste Fortolkning, der skal gjøres gjældende. Der vil da skee et Afdrag af 550 Rb.; det er en Tjerdedeel for hver af de enkelte Gager; de 800 Rb. ville blive nedfatte til 600 Rb., de 1000 Rb. til 750 Rb. — Gagen paa 400 Rb. kan ikke nedsettes, da den ikke henhører under Kongeriget. — Den samlede Sum vil udgjøre 1750 Rb. istedetfor 2200 Rb.; med andre Ord, det Arbejde, som af Rigsdager var anseet for at være saa stort, at det burde betales med 1000 Rb., gaaer ned til 550 Rb. Naar man nu gaaer et Skridt videre og spørger, hvorledes denne Bestemmelse vil indvirke paa Embedsmænd, hvis han henhører til dem, der have Alderstillaag — og de fleste Embeder ere jo nu af den Beskaffenhed — da fremkommer den Forunderlighed, at den Betaling, som skal gives for Statsrevisorembedet, gaaer ned istedetfor op. Antager man nemlig, at de 800 Rb. forges til 1000 Rb., vil den hele Gage være 2400 Rb., hvorfra skulde drages 500 Rb. og 200 Rb., altsaa 700 Rb.; da dette Afdrag imidlertid vilde overstige  $\frac{1}{4}$  af